

A tola so sda, jako by druhe słowo było w naschej epistoli, kotrež je jej jejne město na dženŕniŕschej njedzeli pschipočasako. Bjes tymi wschelakimi wobczěžnosczemi, kotrež ma Boži słuzomnik wustacž, je tež posczenje mjenowane. Ze-li so nětko wopomnicze, so tež dženŕniŕsche sczenje wot Anjesa Jesuŕoweho posczenja w pusczinje powjeda, dha bórŕy widzicze, so dyrbitaj wobaj tekstaj naš dopomnicž, so mamy dženŕa přenju njedzelu w póŕtnym čaŕu.

Haj, tež my njechamy ŕapomnicž, so w póŕtnym čaŕu stejimy, a čzemny po słowach nascheje epistole s nutnosczu wopomnicž

trojate japoŕhtofke napominanje na wschěch' kŕchesczijanow pschi spoczatku ŕwjateho póŕtneho čaŕa.

Sswjaty Pawoł kŕchesczijanow napomina:

1. dokelž ŕu s hnady sbóžni scžinjeni, so dyrbjatež Božu hnadu prawje wužiwacž;
2. dokelž ŕu tajku hnadu dostali, so dyrbjatež jako Boži słuzomnicy so prawje wopokasacž;
3. dokelž w tajkej słuzbje bjes spytowanja wostacž njemóža, so dyrbjatež Božeho troŕhta so prawje wjeŕelicž.

I.

Sswjaty Pawoł napomina wschitkich kŕchesczijanow, dokelž ŕu s hnady sbóžni scžinjeni, so dyrbjatež Božu hnadu prawje wužiwacž. Pschetož wón tak praji: My napominamy was paŕ jako słuzomnikow, so byŕchcze tu hnadu Božu podarmo njebrali. Wono so prascha, kajku hnadu Božu wón měni a ŕhto jeho k tajkemu napominanju nawabi. Woboje paŕ spóŕnajemy s teho, ŕhtož je přjedy prajene. Wón je přjedy ryczał wot ŕjednanja ŕwěta s Bohom a wot teje ŕluzby, kotraž to ŕjednanje předuje. Wón je prajil: „Bóh běŕche we Khrystuŕu a ŕjedna tón ŕwět ŕam se ŕobu a njepschizpi jim jich hrěchi a je nam porucžil, so bychmy rycželi wot ŕjednanja. My ŕmy teho dla póŕlani na město Khrystuŕa, a je tak, so Bóh psches naš napomina;